

дикулярно към земята. Ако въ този моментъ човѣкъ погледне на слънцето, очитѣ му не биха могли да издържатъ тази свѣтлина. Тѣ веднага ще се свиятъ, ще взематъ елипсовидна форма. Едновременно съ очитѣ, той ще свие и веждитѣ си. Който го погледне, ще каже, че този човѣкъ е много сериозенъ. Значи, сериозниятъ човѣкъ живѣе въ свѣтлината, въ деня на живота. Наистина, който е роденъ презъ деня, когато слънцето силно грѣе, той има продълговати очи, не много отворени. Ако този човѣкъ влѣзе въ тъмна стая, той ще напрегне очитѣ си, ще ги отвори, за да различи предметитѣ. Оттукъ казваме, че всѣки, който е роденъ вечеръ, той е съ голѣми, отворени очи. Всички хора, които живѣятъ въ тъмнина, иматъ широко отворени очи и вдигнати нагоре вежди. Когато искатъ да кажатъ на човѣка да бжде внимателенъ, съветватъ го да отваря очитѣ си на четири. Това е пословица, на която липсва нѣщо, не е съвсемъ пълна. Човѣкъ трѣбва да отваря очитѣ си на четири, но вечеръ, когато е тъмно. Презъ деня нѣма защо да отваря очитѣ си на четири. Следователно, тази пословица се отнася до хора, които живѣятъ въ нощта. Ако човѣкъ живѣе дълго време въ тъмнина, очитѣ му постепенно започватъ да изпъкватъ навънъ. Хора, на които очитѣ сж силно отворени и изпъкнали, сж много груби. Студътъ, градътъ, снѣгътъ, сланата се дължатъ на тъмнитѣ сили въ природата. Умразата, завистъта, злобата, изобщо